

ΛΟΓΟΣ ΚΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ

ωραίες μέρες...

Το φάντασμα της κοινωνικής αναταραχής που τα αφεντικά νόμισαν ότι ξόρκισαν οριστικά, επιστρέφει. Ο γέρο-τυφλοπόντικας που οι ιδιοκτήτες των ζώων μας νόμισαν ότι εξόντωσαν, ξαναρχίζει να ροκανίζει τα θεμέλια του πολιτισμού τους. Οι δρόμοι γεμίζουν ξανά μ' ανθρώπους, που αντιστέκονται, διαμαρτύρονται, συγκρούονται. Η ολοκληρωτική απελευθέρωση του τέρατος της αυτονομημένης οικονομίας, η κατάρρευση κάθε κοινωνικής προστασίας απέναντι στην ανάπτυξη, ο θάνατος του εμποράκου, του μικροαστού και της κοινωνικής συναίνεσης ξαναβάζουν την κοινωνία σε κίνηση. Το κοινωνικό ζήτημα αρχίζει να ξαναπαίρνει στο επίκεντρο, στοιχειώνοντας τον ύπνο των παγκόσμιων διαχειριστών της αλλοτριώσης.

τι μέρες και κείνες...

Ο περασμένος Μάρτης είναι από τις εποχές που ο εθνικισμός απογειώνεται, σαν μια από τις κεντρικές ιδεολογίες συνοχής του πολιτισμού της κυριαρχίας. "Κρίση" στα Ίμια και το δύσσομο πύο του εθνικιστικού λόγου κοντεύει να μεταδώσει τη σαπίλα σε κάθε ίνα του κοινωνικού κορμού. Στη θεσσαλονίκη το ίδιο διάστημα ο αντικυριαρχικός χώρος δε κάθετα με σταυρωμένα χέρια. Ενάντια στη πολιτική θρησκεία του εθνικισμού, ενάντια στην εθνική ενότητα, γνωρίζοντας καλά ότι οι εχθροί του είναι εντός των συνόρων, συγκρούεται με όλες σχεδόν τις δυνάμεις του με τα εθνικιστικά παραμύθια της κυριαρχίας. Γεμίζει την πόλη αφίσες, παράγει θέσεις, σβήνει από παντού τα εθνικιστικά συνθήματα, συντονίζει όλη του τη δυναμική ενάντια σ' αυτή την αιχμή της κυριαρχίας δημιουργώντας μια ισχυρή κίνηση μέσα στην πόλη.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα αντίθεσης με τον εθνικισμό, επιχειρείται από τους ακροδεξιούς ΠΕΟΦίτες η εκδήλωση για τα Ίμια, με επιπρόσθετο κόκκινο πανί σ' αυτή την εκδήλωση τον γνωστό για τις "απόψεις" του και τις πρακτικές του Παναγιώτη Καμμένο. Τα όσα συμβαίνουν στη συνέχεια, πέρα από όποια κριτική στις αδυναμίες τους, δεν αποτελούν παρά έκφραση του προηγούμενου κλίματος.

...από τις μέρες των προβοκατόρων στις μέρες των γνωστών-αγνώστων

Η δίκαια κοινωνική αγανάκτηση απέναντι στους διαχειριστές του υπάρχοντος και τους φύλακες τους πρέπει να αντιμετωπισθεί. Η καταστολή δεν φτάνει, γιατί το παράδειγμα των κοινωνικών εκρήξεων, ιδιαίτερα σε περιόδους εντάσεων, βρίσκει εύκολα μιμητές. Τα πραγματικά γεγονότα πρέπει να διαστρεβλωθούν, η κοινωνική οργή πρέπει να εμφανιστεί έξω- ή και αντι-κοινωνική. Τον κυρίαρχο ρόλο σ' αυτό το παιχνίδι τον παίζουν πια τα Μ.Μ.Ε., συνεπικουρούμενα πάντα από τις αστυνομίες και τους δικαστές. Έτσι όλες οι εκρήξεις της κοινωνικής οργής, δοκιμάζεται να εμφανιστούν σαν δράσεις ειδικών-επαγγελματιών της βίας, που δήθεν αφιονισμένοι από ιδεολογίες καταστροφής, ασχολούνται αποκλειστικά μ' αυτήν. Οι κοινωνικές εκρήξεις, η κοινωνική βία, δοκιμάζεται να εμφανιστούν σαν πολιτική βία διαχωρισμένων ομάδων, που απέναντι τους η κοινωνία οφείλει να προφυλαχτεί.

Δεν είναι δα και καινούριο το σενάριο. Ο -καλλιεργούμενος από τις αριστερές μορφές της διαχείρισης- μύθος των προβοκατόρων ήταν από τα κύρια μέσα με τα οποία κατορθωνόταν η πειθάρχηση των αγωνιζόμενων, η περιθωριοποίηση όλων των απόψεων που προπαγάνδιζαν την αναγκαιότητα της σύγκρουσης (βλ. τους 200 προβοκάτορες του Πολυτεχνείου της Πανσπουδαστικής Νο 8. τους γνωστούς-άγνωστους του Πολυτεχνείου 90, και της απάντησης στη δολοφονία Τεμπονέρα το 91). Πριν και μετά τη μεταπολίτευση αυτοί οι μύθοι έδωσαν στους καλλιεργητές τους, τους καρπούς της πειθάρχησης των αγώνων, για να τους εκσυγχρονίσουν τα τελευταία χρόνια στις καινούριες τους μορφές, τους νέους μύθους των γνωστών- αγνώστων.

Αν και για το μύθο των «γνωστών-αγνώστων» υπάρχουν και κάποιες ευθύνες στο «εσωτερικό» του αντικυριαρχικού χώρου, ωστόσο η κεντρική του θεμελίωση είναι στηριγμένη, όπως όλες οι «αλήθειες» του συστήματος, στο οργανωμένο ψέμα.

...ήρθαν, λοιπόν, οι μέρες των αντιποίνων

Προς : Διεύθυνση Ταγμάτων Ασφαλείας Θεσ/νίκης
Κοινοποίηση: Αρμόδιο στρατοδικείο.

Ανανδρη επίθεση σε βάρος του αξιωματούχου μας βουλευτή Π. Καμμένου από σπείρα αναρχοκομμουνιστικών στοιχείων. Διατάσσεται:

Όπως φροντίσετε για την παραδειγματική εξόντωση οχτώ (8) τουλάχιστον σεσημασμένων για ανατρεπτική δράση πιθανών ενόχων.

Για τις αρχές κατοχής των κοινωνιών
Γκαουλάιτερ Ρωμαιοί

Όποιο κεφάλι σηκώνεται έπρεπε και πρέπει να κόβεται. Αυτό αποτελούσε και αποτελεί πάγια αρχή κάθε εξουσίας, και αυτό για πολλούς λόγους. Για να μπορέσει, αν καταφέρει να σπάσουν αγωνιστές, να τσακίσουν και το κοινωνικό ρεύμα που μες την κρίση στρέφεται προς τις ερμηνείες και τις προτάσεις δράσης που αυτοί κατέθεταν στα πεδία των κοινωνικών αγώνων. Για να μπορέσουν, "κατεβάζοντας κεφάλια", να δώσουν το μήνυμα σε ευρύτερα κομμάτια του όποιος δε κάθετα φρόνιμα αυτή θά' ναι η μοίρα του. Για να μπορέσουν να τσακίσουν μέσα από την τακτική των αντιποίνων κάθε διάθεση αγωνιστικότητας στους οργανωμένους χώρους εναντίωσης στην κυριαρχία. Αλλά, προφανώς,

ιδιαίτερα μετά από ανάδυση στο προσκήνιο του κοινωνικού ανταγωνισμού, για να μπορέσουν να βολέψουν την θεωρία των "γνωστών- αγνώστων".

οι νόμοι είναι κατασκευασμένοι έτσι ώστε τα αφεντικά της ζωής μας να μπορούν να καλέσουν την αστυνομία όποια στιγμή τη χρειάζονται

Οι μεθοδεύσεις του χτυπήματος κάθε φορά ποικίλουν. Άλλοτε με τη σκλήρυνση στην εφαρμογή των ήδη υπαρκτού νομικού οπλοστασίου (12χρόνια πρωτόδικα για μια μολότοφ που έπεσε στη μέση ενός άδειου δρόμου), άλλοτε με την αλλαγή αυτού του οπλοστασίου (βλ. τρομονόμους και ιδιωνυμικά αδικήματα), άλλοτε με διογκώσεις υποθέσεων (βλ. υπόθεση Καλογρέζας)...

Άλλοτε, πράγμα που είναι και το πιο συχνό, με τους απαραίτητους συνδυασμούς όλων αυτών.

Ας μην ξεχνάμε και τις νέες ρυθμίσεις που μας προέκυψαν (νόμοι Βενιζέλου) που καταργούν τις προφυλακίσεις για πλημμελήματα, αντικαθιστώντας τες από δυσβάσταχτους περιοριστικούς όρους, μετατρέποντας την εξόντωση της φυλακής σε εξόντωση οικονομική.

έργα και ημέρες του καμμένου

Η βασική εικόνα που οι περισσότεροι από μας έχουν για τον Παναγιώτη Καμμένο είναι η εικόνα του «βλαμμένου» εκπροσώπου της κοινοβουλευτικής τάξης των αφεντικών. Βουλευτής ακροδεξιός, με στενές σχέσεις με όλα τα ηττημένα υπολείμματα ιδεολογιών και θεσμών της κυριαρχίας. Φιλοβασιλικός, χουντικός, υπερπατριώτης, ρατσιστής... Όλα τα εμετικά αποφάγια των παλιότερων μηχανισμών κυριαρχίας συμπυκνωμένα σε αυτόν τον συγκεκριμένο «χαμένο».

Έξω από αυτές τις πτυχές της ύπαρξής του, που κάποιες φορές γεννούν την δίκαια κοινωνική οργή, κάποιες άλλες είναι αρκετά επικίνδυνες για την υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης.

Ο Καμμένος είναι από τους ειδικούς στο ζήτημα της χρήσης της πολιτικής βίας (της ένοπλης δράσης από πολιτικές οργανώσεις), από την πλευρά του καθεστώτος, ως ενός ιδανικού τρόπου κοινωνικής δικαίωσης του κράτους και παγώματος του κοινωνικού ανταγωνισμού. Οι συμβουλές του απέναντι στο καθεστώς είναι χαρακτηριστικές.

" Παράλληλα, θα πρέπει να συσταθεί και μια υπηρεσία ενημέρωσης του κοινού για τα θέματα της τρομοκρατίας, η οποία θα έχει ως κεντρικό σκοπό της να κάνει το σύνολο της κοινωνίας, ανεξάρτητα από τις επιμέρους διαφορές των διαφόρων στρωμάτων και παρατάξεων που την αποτελούν, να πιστέψει ότι έχει τουλάχιστον ένα κοινό εχθρό εναντίον του οποίου το κράτος την υπερασπίζεται και να συνασπισθεί εναντίον του κοινού αυτού εχθρού, διότι η τρομοκρατία δεν είναι εχθρός της κυβέρνησης ή του κόμματος ή της παρατάξεως, ή κάποιου κοινωνικού στρώματος, αλλά της κοινωνίας στο σύνολο της.

Μπροστά σ' αυτό το απόλυτο κακό, όλα τα άλλα κακά, αν και πραγματικά, περνούν σε δεύτερη θέση, ή ακόμα και σε ορισμένες περιπτώσεις πρέπει να παραμερίζονται. Όπως πρέπει να παραμερίζονται και οι επιμέρους διαφορές και αντιθέσεις. Εφόσον ο αγώνας κατά της τρομοκρατίας συμπίπτει με το κοινό συμφέρον της κοινωνίας, αποτελεί ήδη το γενικό καλό και έχουν καθήκον όλοι να συμβάλλουν σε αυτό."

Πάνος Η. Καμμένος. Τρομοκρατία, θεωρία και πράξη.
Ελληνική Ευρωεκδοτική 1992 σελ. 567

Ένα από τα κύρια κεφάλαια της πολιτικής δουλειάς του Καμμένου, είναι το πως θα χρησιμοποιηθεί η πολιτική βία (κι αν δεν υπάρχει να δημιουργηθεί) για να δικαιώσει το κράτος και τους θεσμούς καταστολής και εκμετάλλευσης.

στήνει η ασφάλεια υποθέσεις; χέζουν οι αρκούδες στο δάσος;

Ας μην επεκταθούμε σε φλυαρίες, αποδεικνύοντας τα αυτονόητα. Πάντως η συγκεκριμένη δικογραφία αποτελεί μνημείο προχειρομαγειρεμένης υπόθεσης. Με κατάθεση που δίνεται είκοσι μέρες μετά το γεγονός(!!!) μοναδικός αυτόπτης μάρτυρας που "αναγνωρίζει" σε σύνολο δεκάδων αυτόπτων μαρτύρων, μεταξύ των οποίων και ο αστυνομικός φρουρός, είναι ο Καμμένος. "Αναγνωρίζει" από φωτογραφίες και video των αρχών ασφαλείας του καθεστώτος, τρεις "γνωστούς-αγνώστους", αντικυριαρχικούς αγωνιστές, ως δράστες του επεισοδίου. Για να προσθέσει στη συνέχεια άλλους πέντε αγωνιστές ως "δράστες" σύμφωνα με πληροφορίες "αυτόπτων μαρτύρων φοιτητών που αρνούνται να καταθέσουν γιατί φοβούνται"(!!!).

Οι κατηγορούμενοι στο σύνολο τους ανήκαν ή ανήκουν στο αντικυριαρχικό ρεύμα, που έδωσε με συνέπεια τον αντικαταστατικό και αντεθνικιστικό αγώνα την προηγούμενη περίοδο, αποτελούν, δηλαδή, επίσημους στόχους των διωκτικών αρχών.

συνεργεία καθαρισμού

Η ανακρίτρια που έριξε τις 500.000(!!!) χρηματική εγγύηση και την παρουσία κάθε πρώτη και δεκαπέντε στο τμήμα, στον καθένα από τους κατηγορούμενους, όπως και ο εισαγγελέας που ανέλαβε την υπόθεση, αποτελούν το γνωστό δίδυμο καταστολής στην πόλη της Θεσ/νίκης. Είναι αυτοί που έχουν πάρει εργολαβία την "σκατοδουλειά" της εκκαθάρισης του ανατρεπτικού χώρου (με προφανή ανταλλάγματα για την καριέρα τους), είναι αυτοί που διέταξαν το χτύπημα της πορείας της 14/11/96 με την σύλληψη των τεσσάρων διαδηλωτών είναι αυτοί που τους καταδίκασαν για συμμετοχή σε διαδήλωση (σαν δικαστίνα και εισαγγελέας εκείνη τη φορά) σε ποινές χωρίς αναστολή.

για την αλληλεγγύη

Δεν θεωρούμε καμιά υπόθεση «ιδιοκτησία» των κατηγορουμένων, δεν θεωρούμε ότι επειδή κάποιος δεν ανήκει σε αυτούς που χτυπιούνται δεν μπορεί να μιλήσει για αυτά που θεωρεί ουσίες του ζητήματος. Δεν σκοπεύουμε να αποτρέψουμε κανένα που θέλει να μιλήσει για την υπόθεση να το κάνει. Ωστόσο, επειδή θεωρήσαμε και θεωρούμε την κριτική και την αλληλεγγύη ως τους τρόπους που συνδέουν τα αντικυριαρχικά υποκείμενα στον ανατρεπτικό αγώνα, να σημειώσουμε τα παρακάτω.

Δεν σκοπεύουμε να ξεχάσουμε ποιόν αγώνα δίνουμε, δε σκοπεύουμε να ξεχάσουμε για ποιο λόγο θα κάτσουμε στο σκαμνί του κατηγορουμένου. Δεν σκοπεύουμε να συμμαχήσουμε σ' αυτή τη μάχη με κανέναν από τους εχθρούς μας στον κοινωνικό πόλεμο, δε σκοπεύουμε να εγκαταλείψουμε τις θέσεις που με πολύ κόπο κερδίσαμε στο ανατρεπτικό-ελευθεριακό κίνημα.

Καμιά σχέση με αλληλεγγύη από ιεραρχημένες ομάδες, καμιά αλληλεγγύη από παράγοντες του καθεστώτος. Καμιά σχέση με αλληλεγγύη που θα μας εμφανίζει ως αναξιοπαθούντα θύματα που διώκονται για τις "ιδέες" τους. Καμιά σχέση με αλληλεγγύη που θα καταδικάζει συλλήβδην τις ενέργειες κοινωνικής βίας. Καμιά σχέση με αλληλεγγύη μεσολαβημένη μέσα από Μ. Μ. Ε., καμιά σχέση με αλληλεγγύη που να περνάει μέσα από δελτία τύπου. Καμιά σχέση τέλος με εκδηλώσεις για οικονομική αλληλεγγύη-δημοσιοποίηση που θα συνδέονται με την υπόθεση αυτή και θα εμφανίζουν τους υπαλλήλους της βιομηχανίας διασκέδασης-καλλιτέχνες ενταγμένους στο εμπορευματικό σύστημα ως αλληλέγγυους σε μας.

**ΟΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΑΝΤΙΚΥΡΙΑΡΧΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ
και την κλωτσιά που μου δωσες, διπλή θα στη γυρίσω**

Hands up

συνδικάτο σαλταδόρων